

ÎNDEPĂRTAREA

de Cristian Ioanide

Stimați cititori,

România se află în acest moment, la fel ca în anul 2004, în fața unei dificile întrebări cu privire la viitorul său destin. Și totul depinde, judecând din punct de vedere omenesc, de răspunsul pe care îl va da nu clasa politică, ci chiar omul de pe stradă, de pe uliță. Pentru că, adevărată este o vorbă mai veche care spune că, fiecare popor își merită cu prisosință conducătorii pe care îi are.

Poate unora le va părea ciudat modul meu de gândire. Cum e și treaba asta? Doar știm bine că, "destinul" este elaborat de Dumnezeu, prin "predestinare"! Atunci cine-i acela care-l poate schimba? Sau, nu cumva, va trebui să credem în artificiile Teologiei Liberale, care vrea să ne învețe că "liberul arbitru" e totul?

După părerea mea, "predestinarea" și "liberul arbitru" acționează concomitent, doar că, prima, aparține sferei divinului, iar cel de-al doilea, rămâne în cea a omenescului. Prima este o taină "infinită", iar cel de al doilea măsoară nivelul etic al fiecărui om, fiind ceva "finit" prin excelență. De aceea, conlucrarea dintre cele două poate fi asemuită cu dreapta "semi – infinită", noțiune imposibilă, din punct de vedere logic, rațional, dar pe care matematicienii o utilizează cu mult succes. Iar matematicienii pot fi învinuiți, de multe ori, de lipsă de simț practic, dar de lipsă de logică, mai puțin...

Neadmiterea acestei idei (ce-i drept, greu de digerat) ne conduce la absolvirea artificială de păcat, așa ca în islamism, și, chiar mai grav, la deprecierea valorii discernământului, una dintre cele mai importante valori ale creștinismului. Pentru că, dacă - nu-i așa? - Alah face destinul indiferent de binele sau răul pe care-l facem, atunci ce vină mai avem noi? E adevărat însă, pe de altă parte, că decizia finală la confluența dintre "tainicul infinit" și "raționalul finit" o are primul, după legi, de cele mai multe ori, neînțelese. Și în acest sens mă voi referi la "destin" în cele ce urmează.

În literatura apocaliptică ne apar, în termeni simbolici sau concreți, o serie de țări care vor constitui eroii principali ai vremurilor ultime. Printre acestea se numără "Confederația Celor 10 Coarne" sau "Împărăția Anticristului" (o Romă reînviată), "Coaliția lui Gog" (o Rusie Imperialistă), "Împărăția Răsăritului" (o coaliție extrem-orientală) și chiar Statele Unite, care apar în Cartea Apocalipsei prin relatarea: *Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hrănită o vreme, vremuri și jumătatea unei vremi, departe de fața șarpelui.* Iar în celebrul capitol 25 al Cărții lui Ieremia e consemnată chiar o "listă" destul de cuprinzătoare a altor protagoniști: *Eu am luat potirul din mâna Domnului și l-am dat să-l bea toate neamurile la care mă trimitea Domnul: ... lui Faraon, împăratul Egiptului, ... la toată Arabia, Edomului, Moabului și copiilor lui Amon; ... tuturor împărățiilor Tirului, tuturor împărățiilor Sidonului, ... Dedanului, Temei, Buzului, ... tuturor împărățiilor arabilor care locuiesc în pustie; ... tuturor împărățiilor Zimrei, tuturor împărățiilor Elamului și tuturor împărățiilor Mediei...*

Iar mai toți dintre aceștia sunt din zona Orientului Apropiat și Mijlociu.

Literatura apocaliptică reprezintă, aproape în totalitatea ei, o lectură dramatică. E vorba de un final de drum al omenirii, de o continuă luptă împotriva Poporului Ales și de pedepsire a celor care se vor face (sau s'au făcut) vinovați de oprimarea acestui popor în decursul Istoriei.

Ajunși aici se impun două întrebări principiale.

Prima ar fi: Vor fi pedepsiți toți vinovații în mod egal sau va fi vorba de o gradare a pedepsirii lor?

După cum reiese din diferitele profeții pe care le avem la dispoziție, pedepsele vor începe cu sentința supremă de desființare a unei țări, așa cum este cazul Irakului: *Dar acum, voi răsplăti Babilonului și tuturor locuitorilor Haldeii, tot răul pe care l-au făcut Sionului, sub ochii voștri, zice Domnul. Iată, am necaz pe tine, munte nimitor, zice Domnul, pe tine, care nimiceai tot pământul! Îmi voi întinde mâna peste tine, te voi prăvăli de la înălțimea stâncilor și te voi preface într-un munte aprins. Nu se vor mai scoate din tine nici pietre din capul unghiului clădirii, nici pietre pentru temelii; căci vei fi o dărâmatură veșnică, zice Domnul.* (Cartea lui Ieremia)

O sentință 'medie' ar fi cea pronunțată împotriva popoarelor ce vor fi dispersate pentru o vreme, dar aduse în final înapoi pe așezământul original, așa cum este cazul Iordaniei de nord și centrale: *Iată, voi aduce groaza peste tine, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor; ea va veni din toate împrejurimile tale, fiecare din voi va fi izgonit drept înainte și nimeni nu va strânge pe fugari! Dar după aceea, voi aduce înapoi pe prinșii de război ai copiilor lui Amon, zice Domnul.* (Cartea lui Ieremia)

În fine, o sentință grea, dar cu un final fericit este pronunțată împotriva Egiptului. *Voi preface țara Egiptului într-o pustietate în mijlocul altor țări pustite și cetățile ei vor fi pustii între alte cetăți pustii, timp de patruzeci de ani. Iar pe egipteni îi voi risipi printre neamuri, și-i voi împrăștia în felurite țări. Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „După patruzeci de ani, voi strânge pe egipteni din mijlocul popoarelor între care îi voi risipi. (Cartea lui Ezechiel) Și chiar mult mai mult decât atât: În aceeași vreme, va fi un drum care va duce din Egipt în Asiria: asirienii se vor duce în Egipt și egiptenii în Asiria și egiptenii împreună cu asirienii vor sluji Domnului. Tot în vremea aceea, Israel va fi al treilea, unit cu Egiptul și cu Asiria, ca o binecuvântare în mijlocul pământului. Domnul oștirilor îi va binecuvânta și va zice: **“Binecuvântat să fie Egiptul, poporul Meu și Asiria, lucrarea mâinilor Mele și Israel, moștenirea Mea!”** (Cartea lui Isaia)*

Cea de a doua întrebare ar putea fi: Vor fi incluse în această situație de vinovăție chiar toate popoarele lumii, mai ‘apropiate’ sau mai ‘depărtate’ de Israel? Sau, altfel spus: Nu vor fi și neutri în aceste lungi confruntări?

Sfârșitul listei lui Ieremia sună așa: ... *tuturor împăraților de la miazănoapte, de aproape sau de departe și unora și altora și tuturor împăraților lumii care sunt pe fața pământului.* Dar deși această formulare sună exhaustiv, eu cred că e vorba de un procedeu literar, des folosit în limbile orientale, și anume de o “sinecdocă” (exprimarea esențialului prin întreg). (Dau un singur exemplu de utilizare a sinecdocii aflat în Cartea Judecătorilor: *Toții copiii lui Israel au ieșit de la Dan până la Beer-Șeba și țara Galaadului și adunarea s-a strâns ca un singur om înaintea Domnului, la Mițpa.* Este evident că, e vorba de o adunare a reprezentanților tuturor triburilor și nu de o ‘golire’ a întregii țări.)

În aceste condiții, cred că, vor fi multe țări din America de Sud, Africa, zona Australiei și chiar Europa, care nu sunt identificabile în literatura apocaliptică și care nu vor avea de suferit întreaga asprime a profețiilor apocaliptice, ci numai efectele secundare ale unei lumi în prăbușire. Și, dacă această idee e adevărată, atunci, acum, survine o a treia întrebare foarte dramatică.

Este evident că destinul țărilor identificabile în profețiile apocaliptice este imuabil, pentru că textele respective nu oferă alternative. Și la fel cum Dumnezeu a împietrit inima lui Faraon în privința eliberării evreilor din Egipt, tot așa se va întâmpla, probabil, și în cazul conducătorilor politici ai acestor țări. Dar va fi vorba oare de o aceeași “împietrire” și în situația țărilor care nu pot fi clar identificate?

Eu cred că, nu, deși nu am prea multe argumente. Totuși, îmi vine să cred că, în cazul acestei categorii de țări va mai funcționa “liberul arbitru” alături de tainica “predestinare”.

România se află și ea printre țările neidentificabile în profețiile apocaliptice, la fel ca Polonia, Ungaria, Austria, Elveția, Cehia, Slovacia și altele. Ce traiectorii vor urma ele în acea lume care se va prăbuși? Vor fi pedepsite cu asprime, la fel ca ‘eroii principali’, sau vor suferi numai efectele secundare ale cataclismului final? Dacă e adevărat ce am afirmat mai înainte cu privire la “liberul arbitru”, “destinul” lor va fi, probabil, în funcție de alegerile ce le vor face în fața fiecărui eveniment crucial înaintea cărora vor fi puse. Și așa se va întâmpla, probabil, și în cazul României. Dar pentru a putea face unele aprecieri asupra viitorului ei destin, cât de cât de valoare, va trebui să aruncăm o scurtă privire asupra viitorului.

O scurtă istorie a viitorului omenirii ar arăta, probabil, cam așa.

Sistemul nostru cultural mondial bazat pe echilibrul dintre un creștinism, în mare parte obosit ideologic, obsedat de etică și perdant în dragoste spiritualizată, și un islamism, ce cunoaște o nouă revigorare, atunci când nimeni nu se mai aștepta, tinde să devină haotic.

Bipolaritatea “capitalism – comunism”, de după al doilea război mondial, opunea o societate preocupată obsesiv de producție uneia interesate, în principal, de instrumentul propagandistic. Numai că, aceasta din urmă nu urmărea distrugerea în totalitate a celei dintâi, pentru că această distrugere ar fi condus nemijlocit la sinuciderea sa proprie. Și, din această cauză, situația era destul de balansată.

Astăzi, însă, după căderea temporară a Rusiei Sovietice, în noul sistem, lucrurile stau mai rău. Islamismul generează o nouă plagă umană, terorismul, acceptat sau tolerat de către conducătorii politici și religioși ai Orientului Apropiat și Mijlociu. Iar, acest “măgar sălbatic”, așa cum îl denumesc Cartea lui Iov, “râde de zarva cetăților”. Lui nu-i pasă dacă moare odată cu cel pe care l-a ucis. Așa că, partea productivă a societății umane este oricând în pericol de a fi distrusă în manieră kamikadze.

Cartea Apocalipsei asemuiește această perioadă cu lupta unui călăreț călărind un cal alb, care, cu ajutorul arcului său uriaș (forța sa balistică) dorește să “biruiască”. Evident aici, Sfântul Ioan vede un fel de campion al arenei, care vrea să oprească ‘rostogolirea’ noului nostru sistem în haos. Iar, după părerea multor cercetători, acest campion este reprezentat de Statele Unite.

Și, după lupte sângeroase, Statele Unite vor reuși cu adevărat în această acțiune nobile, dar pur omenească, spre răsuflarea ușurată a întregii lumi civilizate. N’am fi știut acest lucru dacă Apostolul Pavel nu l-ar fi consemnat revelatoriu, în Prima Epistolă către Tesaloniceni, arătând că fi va fi un moment de “pace și liniște”. Dar, vai, nu va fi vorba decât de un biet moment, pentru că a doua parte a acestei revelații consemnează că, *atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste*

femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare. Deci, deși elementul destabilizator al sistemului, terorismul internațional, pare eliminat din joc, un război nimicitor își va face loc.

Nu va fi, probabil, vorba de un război în sensul clasic al cuvântului, ci, mai degrabă, de scăparea de sub control a unei lumi 'inuman' de mult tehnicizate, care va conduce la o societate nu primitivă, ci "primitivizată". Societatea postbelică va fi un amestec de rămășițe ale unei super-civilizații cu improvizații de comună primitivă. Despre această societate Apostolul Ioan are o imagine cutremurătoare: *M-am uitat și iată că s-a arătat un cal gălbui* (clorotic, n.n.). *Cel ce sta pe el, se numea Moartea și împreună cu el venea după el Locuința morților. Li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele pământului.* Text în care, dacă analizăm doar expresia "cu fiarele pământului", ne dăm seama că localitățile umane vor fi atât de îndepărtate una față de alta (Isaia: *Voi face pe oameni mai rari decât aurul curat și mai scumpi decât aurul din Ofir.*), încât animalele pădurii (devenită deșert) înfometate le vor ataca fără frică în haite.

Pământul pârjolit de dezastrul nuclear va pierde foarte multe dintre rezervele energetice, iar un exemplu elocvent va fi Irakul, distrus în cea mai mare parte a sa. Condiții în care, oamenii vor căuta alianțe pentru a-și asigura o minimă existență în vârtoarea vremurilor. Și în acest context, Uniunea Europeană, răvășită de catastrofe nenaturale și fără un liant ideologic consistent, se va destrăma, probabil, de la sine.

Cărțile lui Daniel, Ezechiel și Apocalipsa ne descoperă cele două alianțe majore de care am mai vorbit: "Confederația Celor 10 Coarne", care va deveni ulterior "Imperiul Anticristului", și "Coaliția lui Gog", constituite pe ruinele celei care a vrut să fie cea de a doua Americă.

"Confederația Celor 10 Coarne" va reprezenta o reînviere a Imperiului Roman, nu sub o formă nostalgică, precum cea a Sfântului Imperiu Roman de Națiune Germană, ci efectivă, adică pe vatra originară a fostului imperiu. Și deși componența ei nu ne este desvăluită direct în literatura apocaliptică, avem destule date cu privire la aceasta. Faptul că, viitorul ei dictator, Anticristul, va proveni, foarte probabil, din Libanul de Nord și va ataca trei dintre componentele acesteia ne duce cu gândul la Turcia, Grecia și Bulgaria. Iar din imaginea-revelație a profetului Daniel putem desprinde faptul că, cele două grupe de câte 5 degete de la fiecare picior induce ideea că acea Confederație va avea 5 membri vestici și alți 5 estici. Continuând pe această cale calculul, vom putea completa lista celor 10 ca fiind astfel: Iugoslavia, Albania, Italia, Spania, Portugalia, Franța și Belgia. De asemenea, "Imperiul Anticristului" se va mai extinde extraeuropean până la Eufrat, în Asia, și în Africa, cu teritoriile Egiptului și aliaților săi.

Componența "Coaliției lui Gog" ne este desvăluită în Cartea lui Ezechiel: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: *"Iată, am necaz pe tine, Gog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului! Te voi târî, și-ți voi pune un cârlig în fălci; te voi scoate, pe tine și toată oastea ta, cai și călăreți, toți îmbrăcați în chip strălucit, ceată mare de popor, care poartă scut și pavăză și care toți mânuiesc sabia; împreună cu ei voi scoate pe cei din Persia, Etiopia și Put, toți cu scut și coif; Gomerul cu toate oștile lui, Țara Togarmei, din fundul miazănoaptei, cu toate oștile sale, popoare multe împreună cu tine! Pregătește-te, deci, fii gata, tu și toată mulțimea adunată în jurul tău! Fii căpetenia lor!"* Dintre aceștia remarcăm Gomerul și Țara Togarmei, pe care cercetătorii mai recentii le identifică prin Germaniași, respectiv, Țările Scandinave, ca teritorii europene.

Cele două imperii nu vor fi niște giganți economici. Despre "Confederația Celor 10 Coarne", profetul Daniel primește următorul mesaj: *Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte din fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul. Și după cum degetele de la picioare erau parte din fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.* Iar adevărata ei sursă de putere ne este revelată în Cartea Apocalipsei: Fiara pe care am văzut-o (Anticristul, n.n.), semăna cu un leopard; avea labe ca de urs și gură ca o gură de leu. Balaurul (Satan, n.n.) **i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.** Cu alte cuvinte, puterea Dictatorului de la Roma va fi: satanismul.

"Coaliția lui Gog" va avea resurse energetice net superioare. Într'adevăr, Rusia ocupă acum locul 2 în lume, în privința petrolului (și gazelor naturale), iar Norvegia, locul 7. Și acesta va fi, probabil, liantul acestei coaliții. Numai că, Gog va fi, probabil, un uriaș cu picioarele numai de lut, din punct de vedere tehnologic, fiind măcinat de un teribil război civil urmat de o înfometare în masă, așa ca'n Rusia, după cum reiese din Cartea lui Zaharia. De altfel, dacă textul din Cartea lui Ezechiel nu e totalmente metaforic, ar rezulta că echipamentul lui Gog, la data atacării Israelului, va fi unul mai degrabă 'ușor': Atunci locuitorii cetăților lui Israel vor ieși (după distrugerea miraculoasă a lui Gog, n.n.), **vor arde și vor da pradă flăcărilor armele, pavezele și scuturile, arcurile și săgețile, lăncile și sulilele; și șapte ani vor face focul cu ele. Nu vor lua lemne de pe câmp și nu vor tăia lemne din păduri, ci vor face focul cu armele. Vor jefui pe cei ce i-au jefuit și vor prăda pe cei ce i-au prădat, zice Domnul Dumnezeu.**

Între "Împărăția lui Anticrist" și "Coaliția lui Gog", judecând strict geografic, pare a exista un "interspațiu european" sau, pur și simplu, un "spațiu intermediar", dacă vreți. Dar va exista acest spațiu și din punct de vedere al "angajamentului politic"? Sau, nu cumva, diversele țări ale "interspațiului" se vor alipi de Nord sau de Sud, prin liberă alegere sau în mod forțat?

E greu de răspuns unei asemenea întrebări. Literatura apocaliptică nu ne oferă prea multe date în această direcție. Totuși nu avem nici un indiciu că, Dictatorul de la Roma va fi interesat în teritorii amplasate peste granița de Nord a Confederației, preocuparea sa obsesivă rămânând Orientul Apropiat. Judecând astfel, ne putem gândi că, o conducere înțeleaptă la București, în acea vreme, ar putea rămâne total neutră, nefiind provocată în nici un fel.

Cu totul altfel poate fi judecată însă poziția Rusiei față de Bucureștiul vremurilor ultime. Căci am senzația că textul din Cartea lui Ezechiel nu prezintă toți aliații lui Gog din Europa. Este posibilă astfel o coaliție foarte apropiată între Rusia și Germania, având hiatusuri teritoriale precum Țările Baltice și Polonia? Eu cred că, nu.

Dar România nu va fi un 'hiatus' geografic al Coaliției Nordice, ci ea va trebui să tranșeze dacă va dori o colaborare strânsă și păcătoasă cu Gog sau o benefică neutralitate între două rele duse la paroxism.

România, pentru a putea spera în viitor mai blând, trebuie să învețe o lecție foarte grea și anume cea a neutralității ca îndepărtare de rău. Or, această îndepărtare, ca țintă imediată, dar și de lungă durată, nu poate fi decât îndepărtarea de Moscova, viitorul "Gog". Și deși Moscova a dat dovada, în repetate rânduri, că este un vecin neloial și hrăpăreț, ea nu este deloc lipsită de suporteri în România. Evident că, gândurile acestora sunt la cea mai joasă cotă a meschinăriei.

Într'un material care circulă pe internet, o persoană care pare avizată în dedesubturile politicii interne și est-europene (probabil un fost lucrător în serviciile de informații) declară că, Moscova a fost deranjată de următoarele aspecte ale mișcărilor politice din România:

-Declarațiile clare pro-americane și anti-rusești ale lui Băsescu, de doi ani încoace. Acesta l-a repezit pe ministrul de externe rus, care "regreta" că România nu s-a consultat cu Rusia în problema bazei americane din Dobrogea, spunând: "Nici Rusia nu s'a consultat cu noi când ne-a amenințat și ne-a cotoplit continuu, ultima oară pentru 50 de ani. Apoi, tot Băsescu a declarat că nu va accepta ca Marea Neagră să redevină un lac rusec. Și încă multe altele, inclusiv atitudinea în problema Basarabiei și a Transnistriei, care nu puteau fi trecute cu vederea la Moscova.

- Amenințarea cu pușcăria pe motive de corupție a protejaților direcți ai Moscovei: Ion Iliescu, Adrian Năstase, Dan Voiculescu.

- Posibila reactivare a dosarului privatizării ROMPETROL (Dinu Patriciu) și al vânzării energiei la preț de nimic către ALPROM Slatina (implicat Codrut Sereș, fostul ministru al economiei, omul lui Dan Voiculescu, ALPROM fiind proprietate rusească directă), care ar stânjeni interesele economice expansioniste rusești.

-Condamnarea drept "criminal și nelegitim" a regimului comunist (Raportul Tismăneanu), acum când Putin declară că, destrămarea Uniunii Sovietice a fost cea mai mare greșală a sfârșitului secolului 20.

Stimați cititori,

Traian Băsescu nu este un Mesia. Departe de mine gândul acesta! Dar el este primul politician român care vrea să predea lecția îndepărtării de "Gog", de Moscova. Încă de pe acum.

Votați **NU** la referendum!

(Nr.187/Mai 07)